

10.1. Pinoké Heren I in de Hoofdklasse.

Hoe bereikte heren 1 voor het eerst het walhalla van het vaderlandse hockey? In 1987 slaagden de heren Pinoké er voor het eerst in om te promoveren naar de hoofdklasse. We spraken met trainer coach Pieter Offerman die aan de basis van het succes stond. *“Vroeger was ik keeper in het eerste van Concordia in Roermond, een club waar ex*

Pinoké heren I spelers Joost Wiggelendam en Leopold Messchaert ook oorspronkelijk vandaan komen. Ik heb toen ik opnieuw ging studeren besloten om te stoppen met hockey en me te richten op training en coaching. Ik begon in 1980 bij Laren waar ik twee jaar het tweede team coachte.

Ik was toen 28 jaar en moest leiding geven aan zeer ervaren spelers waaronder ook Bert Bunnik. Na twee jaar stapte ik over naar Kampong waar ik twee keer met het tweede kampioen van Nederland werd en assisteerde bij het eerste dat de Europa Cup won”.

“In het seizoen 1986/87 stapte ik over naar Pinoké dat al een keer of vier achter elkaar bij de eerste vier in de overgangklasse was geëindigd. Ik had toen ik nog keeper bij Concordia was regelmatig mee mogen trainen met het eerste van Pinoké en de sfeer was me heel goed bevallen. Bovendien scheelde het voor mij dat ik voor de training niet meer elke keer op en neer moest naar Roermond”.

Pieter was de opvolger van John Akkerman en werd aangenomen door voorzitter Rob van de Pol die aangenaam verrast was door Pieter's ambitie “promoveren naar de hoofdklasse”. Pinoké had net een half seizoen een kunst-

grasveld liggen en weinig mensen in de club stonden erbij stil dat zoiets mogelijk was. Maar die sympathieke zuiderling moest het maar eens gaan proberen. Hij had natuurlijk al enige tijd bij Kampong in de keuken gekeken, bij Hans Jorritsma die inmiddels coach van het Nederlands elftal was geworden. Pieter maakte geen geheim van zijn ambities.

Pinoké had een Nederlandse primeur met de gepushte corner van Erikjan Hinnen. Hij had zich daar in vastgebeten en wisselde slaan en pushen af. Wat grote wanhoop teweeg bracht bij de keepers die toentertijd meestal gingen liggen. Want liggen was het toen geldende beste wapen om te voorkomen dat een corner op de plank geslagen kon worden. Het drietal dat de corner nam was perfect op elkaar ingespeeld. Aangever Sander Kiës, stickstopper Bert van Haagen en Erikjan als afmaker. Erikjan trainde als een international en zou dat later ook worden.

Tijdens het seizoen werd o.a. een zwaar-bevochten 0-1 uitoverwinning in Den Bosch geboekt (doelpunt van Eddie van der Zee). Daar werd door een aantal teamgenoten en een supporter tot diep in de nacht gebruik gemaakt van de gastvrijheid van de stad. Uiteindelijk werd Laren op doelsaldo verslagen

46. - 1983 Dames I naar Terrassa.

Pinoké heeft altijd een speciale band gehad met Terrassa in Barcelona. Dames 1 ging daar in 1977 al naartoe en zo ook in 1983. De Spanjaarden hadden altijd iets speciaals. Zo kregen alle deelnemers een setje van vijf lucifermopjes met hun eigen pasfoto aan de ene kant en hun team op de ander zijde. Veel speelsters hebben die mopjes bewaard zoals hier het mopje van Vera Poelmann.

Vera Poelmann

door de laatste wedstrijd thuis tegen Nijmegen te winnen. Onderstaand een foto van de bank met zittend v.l.n.r. manager Hans Beerendonk, Pieter Kodde en Pieter (inmiddels zonder snor). Op de rug zien we Dankert Westbroek. Achter de bank staat in het bruine colbertje voorzitter Rob van de Pol.

De eindstand aan kop was:

1. Pinoké	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 34 (voor 73 tegen 39)
2. Laren	22 gespeeld; 34 punten; doelsaldo 31 (voor 75 tegen 44)
3. Den Bosch	22 gespeeld; 31 punten; doelsaldo 9 (voor 56 tegen 47)

De Kampioensfoto waarop Eddie van der Zee door omstandigheden ontbreekt. Hij maakte in het kampioensjaar wel veel belangrijke velddoelpunten.

Op de foto staand v.l.n.r.: cheerleader Marijke van Gent (tegenwoordig mevrouw Hinnen), coach Pieter Offerman, Martin Bennis, aanvoerder Thijs Clement, Erikjan Hinnen, Frank Schermer, Hans Kok, manager Hans Beerendonk en Hans Reuver.
Geknield v.l.n.r.: Dankert Westbroek, Rogier Beerendonk, Godert Vinckesteijn, Bert van Haagen, Pieter Kodde, Timo Hoogeboom, Sander Kiës en liggend Geert Wilmink. Inzetje: Eddie van der Zee.

**47. – 1983 Heren veteranen A promoveert
naar de hoofdklasse.**

Staand v.l.n.r.: Jacques Diepeveen, Rob Claes, Sikko van Daal, Huib van der Heyde, Ron Waterman, Samuel Reinders Folmer en Rob van de Pol.
Gekniel v.l.n.r.: Edward James, Hein Lier, Joep Wilmink, Dick Wolff, André de Goederen en Jan Karel Hagers.

Vriendinnen en veel speelsters van Dames 1 hadden besloten om qua ondersteuning niets aan duidelijkheid te wensen over te laten.

Natuurlijk volgde de gebruikelijke balkonscenes. En het kampioensdiploma dat u naast de foto van Pieter Offerman ziet staan.

Het eerste Pinoké seizoen in de hoofdklasse (87-88) begon met de primeur van een shirtsponsor, de NCM. En voor het eerst werd ook een statieportret gemaakt aan het begin van het seizoen. Deze foto stond in het hart van Hockey Magazine.

U ziet er lag nog gras voor het clubhuis. Van Leiden was Diederik Klop gekomen en van HCKZ Job Kummer (wiens naam op nevenstaande poster werd overgeslagen; hij zit rechts van

Rogier Beerendonk). Hans de Koning kwam van MHC HOCO. In de eerste drie wedstrijden

haalde Pinoké direct 6 punten. Een ongebruikelijk goede start voor een debutant. Pinoké handhaafde zich uiteindelijk op de negende plaats met 16 punten. Maar de corner van Erikjan had al naam gemaakt. Pinoké scoorde totaal 36 treffers en kreeg 57 treffers tegen. Breda en Gooische degradeerden en HCKZ stond nog onder Pinoké.

48. - 1986 Heren XX (of XI).

Een incompleet elftal tijdens een toernooi op Graspiepers.
 We ontvingen deze foto van Hans Bosch die zelf links achter staat.
 Rechts staat Peter Evers en voorovergebogen staat Fred Nessen.
 Gehurkt zit rechts Herman van Meel.
 De overige namen vernemen wij graag (dolf@planet.nl).

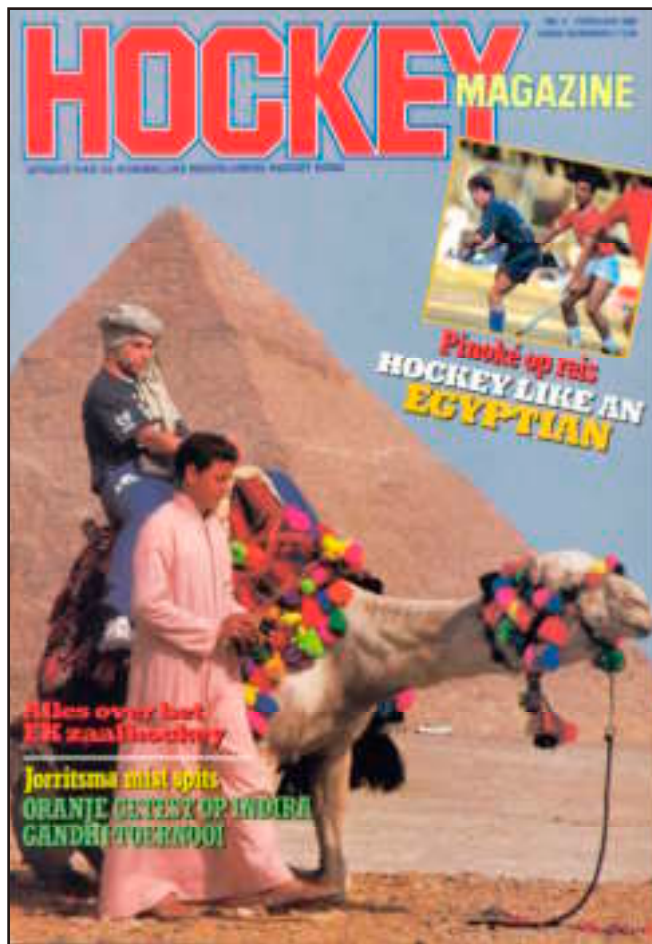
Na één seizoen shirtsponsering vetrok shirtsponsor NCM naar buurman Amsterdam maar Rafinex (een dochter van de NCM) nam het vaandel over. Staand tweede van links is namens de sponsor Robin Olland, zoon van oud lid Charles Olland (zie bladzijde 142) en zelf ook oud Pinokélid.

En wederom was Pinoké centerfold in de hockeysport. Er kwamen versterkingen vanuit Laren in de vorm van de gebroeders Citroen en Fulco van Kooperen. Jeroen Ottenvanger kwam uit het zuiden en Evert Vixseboxse kwam van Hudito. Jeroen Rabbe kwam van Hurley. Flip van Dalen was ook nieuw. Christophe Linke nam de rol van reservekeeper over van Geert Wilmink en aanvoerder Thijs Clement stopte en droeg de aanvoerdersband over aan Timo Hoozeboom. Nieuw was oud eerste elftal speler Robert Nolen die de managerscepter over nam van Hans Beerendonk.

Het ging de eerste helft van het tweede seizoen van Pinoké in de hoofdklasse echter helemaal niet goed. Uit de 12 wedstrijden tot de winterstop werden slechts 5 punten gehaald. Pinoké stond er penibel voor. Pieter Offerman ging regelmatig naar internationale toernooien voor landenploegen en was daar een keer met een Egyptische scheidsrechter aan de praat geraakt. Die vertelde dat in Egypte in de Europese winter een prima temperatuur heerste en hij nodigde Pieter uit om op eigen kosten een keer te komen. Zoals nog steeds gebruikelijk is namen de spelers het heft in eigen handen. Er werd met veel enthousiasme door o.a. Fulco en Andy een aantal sponsors geworven. Naast Rafinex, Talens en de luchtvaartmaatschappij ZAS. Om voor de sponsors extra publiciteit te genereren werden journalist John van Vliet en fotograaf Jeroen van Bergen van Hockey Magazine uitgenodigd om mee te gaan. Dat leverde uitgebreide aandacht op in Hockey Magazine. Patrick Citroen op een kameel. Er werd ook een boekje gemaakt om Pinoké aan Egypte te presenteren.

Het recreatieve culturele aspect speelde een belangrijke rol maar Pieter Offerman stond er op dat er ook stevig getraind werd. Niet dat piramides in Egypte evenveel voorkomen als molens in Nederland maar wie kan zich een duidelijker bewijs voorstellen dat heren 1 in Egypte heeft getraind dan onderstaande foto.

En omdat een hockeyer geen enkel risico neemt om zijn sticks kwijt te raken werden ook de sticks meegenomen in de woestijn hoewel daar in de wijde omtrek geen millimeter bespeelbaar stukje grond te bekennen was.

De teambespreking werd gehouden in een redelijk ruim bemeten bestuurskamer.

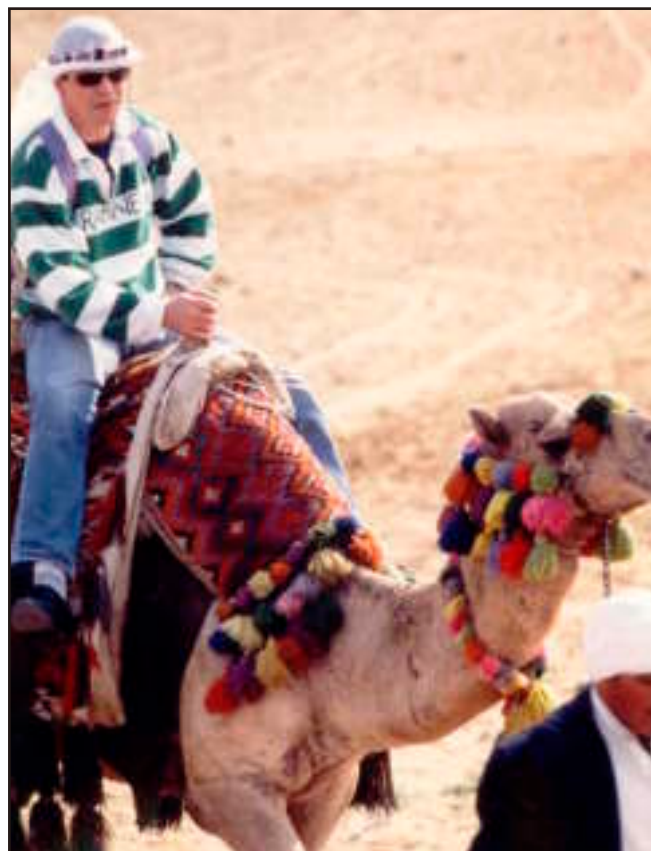
Op de velden stonden doelen met van die blikken planken die zo'n heerlijke knal geven als je er een bal in slaat. Hans Reuver moest oordopjes in doen bij het inslaan. Want in de wedstrijden hoefde hij niet veel goals te incasseren.

En diegene onder ons die Asterix hebben gelezen herkennen onderstaand beeld van toeristen die een authentieke souvenir "Made in China" mee naar huis willen nemen.

Sommige wedstrijden waren niet per auto bereikbaar. Maar dan werd het lokaal gebruikte openbaar vervoer niet geschuwd.

De magie van de piramides had uitwerking. Uit de 10 wedstrijden na de winterstop werden 14 van de maximaal mogelijk 20 punten gehaald en Pinoké handhaafde zich voor het tweede jaar. Met 19 punten kwam men op de 10e plaats met de doelcijfers (35-44). Forward en Geel Zwart degradeerden. De magie van de piramides reikte verder want Hans Jorritsma besepte dat hij niet langer om Erikjan Hinnen heen kon. Erikjan werd na keepster Jo Jurissen (1945), Hetty van Hilten (1954), Tilly de Boer (1954) en Marlieke Oltmans (1978) de eerste mannelijke Pinoké international. Onderstaand een foto uit de Hockey Magazine van 2 juni 1989.

Wend van der Horst (links) en Hans Jorritsma (rechts) in actie op de ijsbaan. Het beeld is afkomstig van de Hockey Magazine van 2 juni 1989.

49. – 1989, het eerste hoofdklassejaar van Heren I.

Staannd v.l.n.r.: manager Robert Nolen, Erikjan Hinnen, Raymond Phijffer, Bert van Haagen, Sander Kies, Mark Leenen, Jeroen Ottenvanger, Patrick Citroen, Godert Vinkesteijn en trainer coach Pieter Offerman.

Zittend v.l.n.r.: Evert Vixseboxse, Timo Hoogeboom, Job Kummer, Fulco van Kooperen, Hans Reuver, Frank Bakker en Andrew Citroen.

Het strafcornerkanon heeft weer gescoord. V.l.n.r. stopper Bert van Haagen, kanon Erikjan Hinnen en Patrick Citroen. Op de achtergrond rechts Fulco van Kooperen. En helemaal achteraan komt volgens ons Job Kummer aanhollen om te delen in de feestvreugde. Deze foto werd gemaakt tijdens de thuiswedstrijd tegen Bloemendaal.

Laatbloeier Hinnen zorgt voor primeur

HOCKEY

Pinoké - HGC 3-0 (1-0)
door ROBERT MISSET

AMSTELVEEN - Op 18-jarige leeftijd werd hij nog als een talent bestempeld, maar Erik-Jan Hinnen verdween vervolgens bij Hurley in de anonimiteit. Elf jaar later maakte hij bij Pinoké zijn debuut in de hoofdklasse en gisteren stond de kalende strafcorner-specialist aan de grond genageld, toen bondscoach Hans Jorritsma op hem afstevende. De gemiddelde leeftijd van het na-

tionale team zal door zijn komst drastisch omhoog gaan, maar de regisseur van Oranje kon de lofzangen op de inmiddels 31-jarige libero niet langer negeren.

Achter het doel van HGC-keeper Bart Looije kon Jorritsma constateren dat er tegen de vuurkracht uit de stick van Hinnen momenteel geen kruut gewassen is. Drie keer mocht het 'bejaarde' orakel van Pinoké tegen HGC aanleggen en nadat Hinnen de eerste poging had benut om de reactie van Looije te meten, werd de 'bijl' in het tweede bedrijf gescherpt voor een direct schot en een onhoudbare push.

Terwijl Pinoké zijn verrassende trilogie tegen de koplopers in een roes van applaus en kratten bier voltooide, had de bondscoach aan een paar minuten voldoende om Hinnen aan Oranje toe te voegen.

Hinnen, verbouwereerd: "Nu moet ik eigenlijk stoppen met hockey. Ik werd wekenlang gedold door mensen, die me vroegen of Jorritsma al had geheld. Zijn uitnodiging is een hele eer en ik koester absoluut niet de pretentie om een basisplaats te veroveren. Volgens mij had Patrick Faber te hoge verwachtingen toen hij als alternatief voor

Bovelanders bij de selectie werd gehaald. De strafcorner is erg belangrijk voor het Nederlands team, maar vergeet niet dat ik in Bert van Haagen een fantastische stick-stopper heb. De bal ligt altijd stil en bovendien blijven de keepers gewoon staan."

De bescheiden groothandelaar in wijn, likeur en koffie heeft de geneugten des levens altijd innig omhelst en beschouwt zijn uitverkiezing vooral als erkenning voor de club. "Een internationaal verhoogt het imago van Pinoké. Nu komen er wellicht betere spelers naar ons toe en dat versterkt de continuïteit van de club. Ik heb nu eenmaal niet het eeuwige leven."

Hinnen scoorde vorig seizoen al twintig keer uit de strafcorner en heeft nu na zestien duels al hetzelfde aantal treffers achter zijn naam staan. Had de bondscoach zijn nieuwe pupil echter voor de winterstop in actie gezien tegen Amsterdam, dan had Hinnen vermoedelijk het advies gekregen om zijn loopbaan bij de veteranen voort te zetten.

Hinnen, lachend: "Dat was dramatisch, maar ik ben sterker geworden in één-tegen-één duels. Dat was vroeger mijn zwakke punt." De falende aanval van HGC - met een volstrekt onzichtbare Robbert Delissen en een nukkige Gjs Weterings, die zich als een verwend kind op zijn medespelers en de arbitrage afreageerde - kon Hinnen in elk geval niet verontrusten. Toch mag de revival van Pinoké na de winterstop niet alleen aan Hinnen worden toegeschreven. De trip naar Egypte krijgt zo langzamerhand een magische status, want coach Pieter Offerman zag zijn spelers vervolgens boven zichzelf uitstijgen.

Openbaring

Fulco van Kooperen was gisteren als middenvelder een openbaring, rechtsrechter Patrick Citroen had een voortreffelijke ouverture, aanvoerder Tino Hoogenboom dwong zijn geroemde opponent Marc Delissen een 'onbeslist' af en de modale rechtshandelaar Hans Kok kleefde zich hinderlijk en succesvol vast aan Gjs Weterings. Toch had Pinoké geen voorstelling van bijzondere kwaliteit nodig om zijn fraaie driehak met een 3-0 zege te bekronen en dat mag HGC zich troosten aanrekken. Door vroeg te stoppen ontstond Pinoké de behoefte van

50. - 1989 Heren III.

Staand v.l.n.r.: Nol Phijffer, Martin Bennis, Frank van den Berg, Frans Pieters, Robin Goudsmid, Ole Christern, Diedrik Klop en Taco Jurrema.
Zittend v.l.n.r.: Ewoud Goudswaard, Jeroen van Heugten, Joop Derckx, Marc Bovenlander en Pieter Kodde.

Het artikel op bladzijde 221 is niet volledig en we willen u uit het ontbrekende gedeelte onderstaande quote niet onthouden. Het zegt veel over de uitstraling die Pinoké toen al had en die onze club zo uniek maakt.

watch te wapenen. De beste staanplaats - VIP's laten zich bij Pinoké niet zien - is bovendien vlak naast de dug-outs, waar de honden zich ook graag uitleven. Het past bij de charme van een club zonder pretenties, die zijn eerste international met een staande ovatie huldigde. Zoals de ontboezeming van Hinnen symbool stond voor de verbazing bij de club zelf over zijn nieuwe status. "Het is geen sprookje, maar realiteit. Toch heb ik het gevoel dat ik droom en straks gewoon in mijn bed ontwaak. Hinnen in Oranje, geloof jij het?"

SCOREVERLOOP: 8. P. Citroen 1-0, 47. Hinnen 2-0 (sc), 66. Hinnen 3-0 (sc). Scheidsrechters: Kraft van Ermel en Van de Rest. Toeschouwers: 400.

PINOKE: Reuver; Kok, A. Citroen, Hinnen, Van Haagen; Van Kooperen. Hoogebom, Vinkesteyn; P. Citroen (62. Kummer), Vixseboxse, Kiës (64. Van Dalen).

HGC: Looije; Kaptein, Plat, Neuberg, Groit, Sijerius, M. Delissen, Van Lierhout; Veen (57. Dassen), R. Delissen, W. van der Wal.

Dames I wordt met overmacht kampioen in de overgangsklasse B. Het seizoen 89-90 was Pieters

DAMES OVERGANGSKLASSE B

PINOKE EIGENLIJK AL HOOFDKLASSE

Klaar (steeds) voor de start in de 2e rang, Pinoké is nu de 1e rang. Het seizoen 89-90 was Pieters

... (rest of the article text) ...

vierde en laatste seizoen bij Pinoké. Voor de club was dit een memorabel seizoen omdat voor het eerst zowel Dames als heren 1 in de Hoofdklasse uitkwamen. In de Hoofdklasse special van Hockey Magazine stond het ook zo prachtig dat een hele pagina door twee teamfoto's van Pinoké werd gevuld.

Bij de heren waren de nieuwelingen Raymond Phijffer en Marc Leenen van Nijmegen. Tevens was oud Pinoké jeugdtalent Frank Bakker teruggekeerd van HIC.

HOCKEY MAGAZINE

MAAKT OPMERKINGEN EN OFFICIËLE MEDEDELINGEN VAN DE KNOB

ACTUEEL

HEREN HOOFDKLASSE

Pinoké vaart weer wel bij winterstop

Bijna traditioneel komt Pinoké na de winterstop goed uit de startblokken met een zege thuis tegen Bloemendaal.

Pinoké-Bloemendaal 3-2 (0-1)

Tom van Amerongen 0-1, Evert Vixseboxse 1-1, Floris Jan Bovelandier (sc) 1-2, Andrew Citroen 2-2, Evert Vixseboxse 3-2. Arb: Van 't Hek-Van Putten.

51. - 1989 Veteranen C.

Staand v.l.n.r.: Jan Constandse, Hans Verbij, Gerard Vermeulen, Ray de Vries, Honan Meijer en Guus Arens.

Geknielt v.l.n.r.: Bonno Hylkema, ? , Ron Hendrikse, Han de Vries Broekman en Rob Claes.

heren 1 handhaafde zich wederom met een tiende plaats met veertien punten (21-38). Nieuwkomers Schaerweyde en Hattem (beiden 11 punten) degradeerden direct weer naar de overgangsklasse. Dames I moest haar debuut bekopen met degradatie. Twaalf punten waren niet genoeg en samen met DKS mochten de dames het in seizoen 90-91 weer gaan proberen in de overgangsklasse.

Pieter Offerman vertrok na vier seizoenen als trainer coach naar Bloemendaal dat hij direct kampioen maakte. Hij zou het daar nog zes seizoenen uithouden. Hij werd bij Pinoké opgevolgd door Rolf Hogestein. In het seizoen 90-91 degradeerden de heren van Pinoké op doelsaldo. De eindstand na de laatste wedstrijd tegen SCHC was:

10 SCHC	22	14	27-44
11 Pinoké	22	14	25-50
12 Forward	22	6	18-67

In het seizoen 91-92 wordt Pinoké onder Bert Bunnik kampioen in de overgangsklasse en promoveert na één jaar weer naar de hoofdklasse. Frank Bakker speelt een belangrijke rol in die promotie. Hij heeft bijzondere krachten opgedaan in Italië.

Pinoké-speler Frank Bakker (links) met Daal. De foto toont de spelers van Pinoké na hun promotie naar de hoofdklasse.

HEREN OVERGANGSKLASSE A

Pinoké heer en meester

Onder het toezicht van bondscoach Hans Jontama liet Pinoké er in de laatste thuiswedstrijd geen twijfel over bestaan wie het kampioenschap in A toekomt. Geel Zwart bleef tot aan het eindsignaal hokken, bood weerstand naar vermogen, maar was niet opgewassen tegen de aanvalsgolven van de thuisploeg. 5-1. Vooral voor de rust was het krachtsverschil groot en gefukkig voor de vele toeschouwers was de ban snel gebroken. Erik Jan Hinzen scoorde al na vier minuten en ook in het resterende deel van de eerste helft was Pinoké absoluut soeverein. De 3-0 bij rust werd in de tweede helft uitgebouwd naar 4-0, alvorens Geel Zwart een welverdiende tegentreffer kon scoren. Ook bij de publiekswissel van Erik Jan Hinzen werd niet moeilijk gedaan. De gasten uit Veghel verlieten alle medewerking toen de wedstrijd voor vijf minuten werd stilgelegd. Maar Pinoké mocht zeventien minuten voor het einde onder groot applaus naar de kant, in de wetenschap zijn laatste thuiswedstrijd te hebben gespeeld. Na dit intermezzo maakte Frank Bakker een klein kwartier voor tijd de marge nog een doelpunt groter. Na de wedstrijd was het uiteraard groot feest en niet in het

minut voor trainer/coach Bert Bunnik. Voor de vierde keer in zijn niet geringe trainersloopbaan promoveerde hij met een team uit de overgangsklasse naar de hoofdklasse. Onderin is nu ook definitief het doek gevallen voor Warande. Het won weliswaar in de laatste thuiswedstrijd met 3-1 van MOP, maar doordat Leonidas flink uithaalde bij het al gedegradeerde Union, 0-5, werd de kloof onoverbrugbaar. In de eerste helft vielen er geen doelpunten. Nadat MOP na rust op 0-1 kwam, leefde Warande nog een keer op. Uit de vier strafcorners die het na de pauze kreeg, werd drie keer gescoord. Ook Union en Leonidas

kwamen in de eerste helft niet tot scoren. De thuisploeg was met een min of meer verzadigd jongens-A team de betere ploeg voor rust, maar moest in de tweede helft booten voor het falen in de afwerking. Leonidas speelde het sim, kwam via twee strafcorners op 0-2, consolideerde en liep een beetje geflatterd uit naar 0-5. Push won met dezelfde cijfers van Schaerweijde en dat was gezien het verdedigende concept, wel met elf punten uit zes duels, een opzienbarende uitslag. Met een zeer jong team, waarin ook Maarten Hul nu een langdurige rugblessure weer kan meespelen, werd van begin af aan de aanval gezocht en die speelwijze slaagde voor honderd procent. Schaerweijde kreeg vijf velddoelpunten om de oren, waarvan Rob-

UITSLAGEN 10-5

Push-Schaerweijde 5-0 (3-0)

Robert Nijm 1-0, Maarten Hul 2-0, Robert Nijm 3-0, Karel Boss 4-0, Robert Nijm 5-0. Arb.: Fieders/Uijse.

Union-Leonidas 0-5 (0-0)

Maarten Hulman (sc) 0-1 en (sc) 0-2, Job Steenhof 0-3, Maarten Bresser (sc) 0-4, Jan van de Waard 0-5. Arb.: Van Putten/Van Gemert.

Pinoké-Geel Zwart 5-1 (3-0)

Erik Jan Hinzen 1-0, Sander Kles 2-0, Jeroen Oostvanger 3-0, Maarten Schellier 4-0, Nels Nierhaus (sc) 4-1, Frank Bakker 5-1. Arb.: Elders/vd Veen.

Laren-Edo 0-1 (0-1)

Bas Wiggers 0-1. Arb.: Vrijg/Witnberg.

Hudito-Gron. Studs 1-3 (1-1)

Ralf Bouwman 1-0, 1-1, Robert Jan Kuipers (sc) 1-2, Bas Kastlijn 1-3. Arb.: Schellekens/Vriens.

Warande-MOP 3-1 (0-0)

0-1, Joost den Bieman (sc) 1-1 en (sc) 2-1. Tied van de Boxers (sc) 3-1. Arb.: Puzen/Hagmans.

STAND

1. Pinoké	21-34	(62-21)
2. Schaerweijde	21-28	(43-32)
3. Ede	21-27	(41-28)
4. Laren	21-26	(52-32)
5. Push	21-25	(42-24)
6. MOP	21-23	(30-34)
7. Gron. Studs	21-20	(31-33)
8. Hudito	21-19	(32-35)
9. Leonidas	21-16	(28-42)
10. Geel Zwart	21-15	(38-45)
11. Warande	21-12	(19-51)
12. Union	21-7	(16-60)

52. - 1989 Veteranen A.

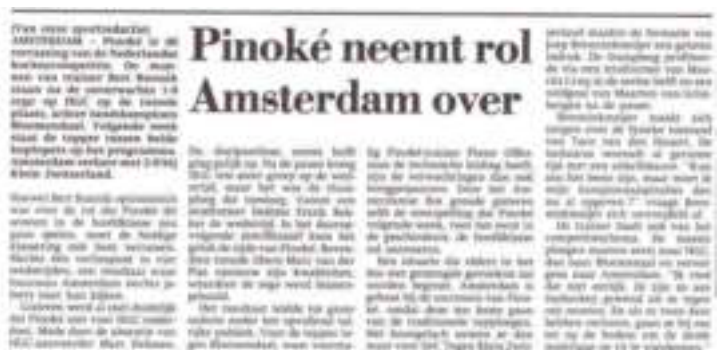
Staand v.l.n.r.: Henk van Veen, Frans Pieters, Huib van der Heyde, Alexander Huijgen, Jan Groothuis en Guus Verhoeff.

Geknielt v.l.n.r.: Hans Savalle, Juun van Burk, Frans Harmse, Joost Wiggelendam en Jan Peter van Doorn.

De selectie bij de rentree in de Hoofdklasse.

Van Gooische komt Danny Bree over. Heren I handhaaft zich in 92-93 onder Bert Bunnik met een tiende plaats. Hoewel Pinoké in het begin zelfs even een sensatie lijkt te worden. Maar het is niet de eerste keer dat de media overdrijven.

Het jaar daarop (93-94) voegen Marc van der Plas van Hattem en Marco van Os zich bij de

selectie. De competitie wordt zelfs afgesloten met een zevende plaats (16 punten). Het volgende seizoen komen Maarten Hoedemaker (van Gooische) en Menno Booi (Oranje Zwart) erbij. 94-95 wordt een 8e plaats gehaald met wederom 16 punten.

Het seizoen daarna komen onder anderen Cees Jan Bordes (van Amsterdam) en Bart van der Meer (van Bloemendaal) naar Pinoké.

Bart van der Meer deed van zich spreken. Onderstaand een bericht uit de Hockey Magazine van 11 november 1995. En Danny Bree werd geselecteerd voor Oranje.

53. - 1990 Dames II gepromoveerd naar de westelijke reserve hoofdklasse.

Staand v.l.n.r.: Ada Ottenhof, Eveline Koelmans, Fleur Geerling, Djanila Boerma, Margit Veraart, Caro van Dijk, Katinka Rijnders, Nancy Scheepstra, Frederique Kuenen, coach Mark Wilmink en Tessa Walta (inmiddels Nederlands rugby international). Daarvoor v.l.n.r.: Yvonne Bos en Barbara van Waardhuizen (met het witte shirt en zwaar bebloede knie). Geknield v.l.n.r.: Mireille Reddering en Ilja Sloep. Dit elftal produceerde in die tijd de leukste verslagen. Mark Wilmink schreef de tekst en Tessa Walta maakt tekeningen zoals onderstaand afgebeeld.

De roep om een waterveld steekt in de Hockey Magazine van 24 november 1995 steekt zijn kop al op.

PINOKÉ VERLIEST TERREIN

Amsterdammers spelen moeizaam dubbelweekend

door EGBERT JAN RIETHOF

AMSTELVEEN — Pinoké? Dat ligt achter Amsterdam. Wegwijzers erheen? Zijn er niet, of ze zijn ondoorgroendelijk. Steek een stadion door, ga een bruggetje over, dan zie je een Zwitsers chalet. Dat is het vernieuwde clubhuis, op 26 november te openen. De mensen zijn er gezellig. Ook ambitieus, want gezelligheid loopt beter als je succes hebt. Maar, eerlijk gezegd, de slagschaduw van het Wagener stadion reikt ver. 'Het linkerrijtje, daar zullen we niet gauw komen,' aldus coach Bert Bunnik opgewekt, na de moeizame 2-1 zege op staartploeg Victoria, afgelopen zaterdag.

Bart van der Meer, een spits die bij Blauwendaal nauwelijks aan studeren ze af en weg zijn ze. Pinoké

speelt momenteel bij ons niet één speler die hier in de jeugd is opgeleid. Dat we nu al vrij lang meedraaien in de hoofdklasse heeft toch een duidelijk effect. Van de vier belangrijkste jeugdteams, jongens en meisjes A1 en B1, spelen er drie interdistrict. De on-

Bij Pinké smaken ze naar water. Bert Bannik: "De echte, de specifieke ontwikkelingen in het hockey spelen zich op watervelden af. De laatste keer dat wij op water wonnen, is twee jaar geleden."

Maar de ploeg blijft enthousiast knokken en krijgt daar in de pers ook de erkenning voor. In december 1995 schrijft Hockey Magazine:

Pinoké reikt naar middenmoot

De ervaren Kampung-international Leo Klein Geboink (links) en de kersverse on-afgeleerd Danny Bree (Ploot) duisteren om de bal in het mistige Amsterdamse Bos. Ploot en Kampung schenken de kijkers afgelopen zondag een stevig rubberetje voor. Ploot won het duel in de Keider van de NCM-Competitie met 1-0 door een prachtige goal van Bart van der Meer en vond zo de welverdiende aansluiting bij de middenmoot. Kampung zal nu de winterstop alle zeilen mee- en bijzetten om de gevestigde mo- te ontzien (foto Jos Knaute).

Pinoké stoere middenmoter

BERT BUNNIK
EEN OPLEVING
GEEN TOEVAL

Het seizoen 1995/96 wordt met een zesde plaats in de eindstand, het meest succesvolle tot dan toe. De 21 punten werden begeleid met een bijna positief doelsaldo (38-42). Maar het daarop volgende seizoen is het allersuccesvolste van een Pinoké herenteam tot dusverre. Joppe Hovius komt over van EMHC. Bert Bunnik behaalt in zijn zesde en laatste seizoen bij Pinoké een voordien voor onmogelijk gehouden resultaat: een 5e plaats. Helaas hebben we van deze ploeg geen acceptabele teamfoto terug kunnen vinden. Maar de knipsels spreken boekdelen.

54. - 1993 Veteranen A promoveert weer naar de hoofdklasse.

V.l.n.r.: Diederik Klop, Ewoud Goudswaard, gehurkt Esso Noordhoff, Juun van Burk, Hessel Groendijk, Onno Valk, Jan Hein Allema, Laura Huijgen, Alexander Huijgen, Jan Barend Jansen, Frank van den Berg, Rob Bovenlander, Janneke van den Bos, Lisanne van den Bos, Dolf van den Bos, Manus Fleskens, Paul van der Heijden en Nol Phijffer.
Op de foto ontbreekt aanvoerder Eric van Heeswijk.

PINOKÉ VESTIGT RECORD

AMSTERDAM — Het seizoen '95/'96 heeft hij de mannen in de NCM-Competitie in totaal 523 goals opgeleverd. Dat waren er 27 minder dan in de voorgaande jaargang. Het gemiddelde kwam daarmee op 3,96 per wedstrijd. Bram Lomans onttroonde Taco van den Honert als topschutter. De speler van HGC sleepte dit seizoen uit strafcorners maar liefst 26 maal raak. Van den Honert scoorde in het seizoen '94/'95 42 doelpunten. Deze jaargang bleef de teller bij de international van Amsterdam steken op 20 goals.

Pinoké dendert door

AMSTERDAM — Kampioen-verdediger Maurice Piers wordt niet hal en al onderuit geknield door Pinoké-aanvaller Maarten Hoedemakers. Pinoké bereikte afgelopen week de hoogste klautering in de historie door Kampioen in het Amsterdamse Bos dankzij een goal van Danny Bree met 3-0 te verslaan. De nieuwe nummer vijf uit de Rabobank Competitie heeft met nog zes duels voor de boeg vier punten achterstand op nummer vier Bloemendaal. De nummer één van het seizoen op 24 mei in de play-offs de tijd van de landstijd (foto Ray Lantz).

Grillig Amsterdam bezorgt Pinoké laatste strohalm

door STEVEN KOOIJMAN

AMSTERDAM — Bij Amsterdam kan het nog altijd vriezen en dooien in één wedstrijd. In een bijzonder aardige Amsterdamse derby kreeg het voor zijn laatste kans spelende Pinoké in de eerste 35 minuten alle hoeken van het Wagener stadion te zien, maar na de thee liep de aanvankelijk zo soepel functionerende machine van de lijstaanvoerder op onverklaarbare wijze vast. De Steekneuzen profiteerden dankbaar, knokten zich knap en kundig terug in de wedstrijd om na zeventig minuten af te sluiten op een verdelend gelijkspel: 3-3.

Ten tijde van de Honert treurt Pinoké feest na de gelijkmaker van Pepijn Post. Inzet: Maarten Eikelboom, goed voor een zilveren hat-trick, bezoekt de goal van keeper Tom Kauris Nijpertijn (foto's Jeroen van Bergen).

Pinoké wordt vijfde. Er waren toen nog geen play offs. Maar gedeeld 4e met Bloemendaal is natuurlijk een ongekend resultaat.

1. Amsterdam	22	36	100-38
2. Den Bosch	22	33	67-38
3. HGC	22	31	99-48
4. Bloemendaal	22	28	81-55
5. Pinoké	22	28	55-54

Voor de eerste keer dus een positief doelsaldo in de hoofdklasse. Om het niveau van de hoofdklasse bij te blijven benen zou Pinoké een waterveld moeten aanleggen. Maar dat is niet op korte termijn te realiseren. Op 28 februari 1997 kopte de Hockey Magazine reeds over de waterveld behoefte van Pinoké. Zie onderstaand artikel en ook bladzijde 169.

Zandondergrond fnuikt ambities heren I PINOKÉ SNAKT NAAR WATER

door STEVEN KOOIJMAN

AMSTERDAM — De Amsterdamse hockeyclub Pinoké is kortstondig op zoek naar financiële middelen voor de aanleg van een water-kunstgrasveld. Volgens de Topsportcommissie van de Steekneuzen is het verkrijgen van het zogeheten waterveld 'een absolute must'. Gevreesd wordt dat de selectie van het eerste herenteam, dat uitkomt in de Rabobank Competitie, leegloopt indien de Amsterdammers op een zandondergrond blijven acteren. In het Amsterdamse Bos wordt zelfs een gang naar het nabijgelegen Wagener-stadion overwogen.

Een aantal spelers van heren I beraadt zich inmiddels over de toekomst indien er volgend jaar niet op water wordt gespeeld. Onder de spelers van de huidige nummer zeven van de ranglijst bevinden zich international Danny Bree en de voormalige Jong Oranje-spelers Roderick Nierman, Menno Boel en Bart van der Meer. Beide nationale teams spelen hun officiële duels op watervelden.

Als compromis wordt na veel vijven en zessen besloten om bij de eigenaar van het stadion (de KNHB) toestemming te vragen om heren 1 zijn thuiswedstrijden in het Wagener stadion te gaan spelen. Uiteindelijk geeft de bond ook toestemming om in het stadion van de burens te gaan spelen. Amsterdam was niet blij. Maar international Danny Bree was voor Pinoké behouden. Egon Jesse neemt de scepter over van Bert Bunnik.

PINOKÉ KRIJGT Z'N ZIN

AMSTERDAM — Pinoké heeft van de KNHB groen licht gekregen voor het volgend seizoen in het nabijgelegen Wagener stadion de competitiewedstrijden van het eerste team te spelen.

De nummer vijf van de Rabobank Competitie, die zelf over twee maanden beschikt, had bij de hockeybond een vertrek ingediend om in het stadion te spelen, omdat daar een waterveld ligt. Dat seizoen moette hij samen met Amsterdam, die naar huis durfde van de hockeybond die nog aan de KNHB, op grote bezwaren. Pinoké moest nog met Amsterdam onderhandelen of die club in het stadion ook de trainingen kon afwerken. Door de beslissing van de KNHB ligt een vertrek van Pinoké-international Danny Bree van de baan.

De dames van Pinoké promoveren naar de Hoofdklasse. Het Amsterdamse Bos telt op dat moment dus zes hoofdklasse teams. Een nooit eerder voorgekomen unicum. Pinoké publiek voelt zich niet echt thuis in het Wagener stadion en de pers vertaalt de aversie van Amsterdam in een sappige krantenkop.

MAANDAG 1 SEPTEMBER 1997

Trouw

Gisteren is bij de mannen de hoofdklasse hockey van start gegaan. Over drie weken volgen de vrouwen. Het belangrijkste strijdtoneel is het Amsterdamse bos. Na de promotie van Hurley (mannen) en Pinoké (vrouwen) zijn in de groene long van de hoofdstad liefst zes elftallen op het hoogste niveau actief. Drie verenigingen, drie culturen. Er was wat strijd over een waterveld, er is een trainer die bijna twee heren diende, maar voor de rest wil men er iets moois van maken.

Pinoké in Wagener is als een hoogmis in een moskee

door JOHAN WOLDENDORP

AMSTELVEEN — Vanaf het clubhuis van Pinoké leidt een wandelpad naar het Wagenerstadion. Daar aangekomen, ziet de argeloze passant een waarschuwingsbord aan een hek geklonken: 'Geen doorgang naar AH & BC'. Die letters staan voor Amsterdamse Hockey en Bandyclub. De mededeling duidt er op dat de 'steekneuzen' op het veld van de machtige buurman niets te zoeken hebben. Toen zij er een uitwedstrijd naar de landkampioen hockey is gepland.

Amsterdam was het niet eens met ons verzoek. We hebben toen gemeld dat we de aamraag ook bij de hockeybond zouden indienen. Die zag er met het oog op de groei van het top hockey in de breedte wel heel in. Amsterdam heeft het wat opgeklopt, maar zelf ervaart ik de oederlinge verhoudingen als prima. 'We zijn zeer open naar elkaar. Het is bovendien een tijdelijke oplossing. Over een paar jaar hopen we zelf een waterveld te hebben. En waar gaat het om? Om één wedstrijd per twee we-

Pinoké moet bloeden voor tweemaal geel

ERDENHOVEN — Bart van der Meer pakt in de laatste tien minuten van de wedstrijd tegen Oranje (2-1) de rood kaart die ervoor zorgt dat hij voor twee weken uit de competitie wordt gesloten.

Van der Meer werd in de 81ste minuut van de wedstrijd tegen Oranje (2-1) met een rode kaart uit de wedstrijd gesloten. Hij werd uitgesloten voor twee weken.

Bart van der Meer

Bart van der Meer laat nog regelmatig van zich spreken.

En het spelen in het stadion bevalt niet goed getuige onderstaand stuk uit oktober 1997.

SPELEN IN WAGENER VALT PINOKÉ ZWAAR

DEEN HAAR — Het is niet het enige seizoen dat Pinoké in het Wagener stadion speelt. De ploeg die vorig jaar met een vijfde plaats in de Rabobank Competitie de langste afstand heeft afgelegd, is dit seizoen in het Wagener stadion te vinden. Het is niet het enige seizoen dat Pinoké in het Wagener stadion speelt. De ploeg die vorig jaar met een vijfde plaats in de Rabobank Competitie de langste afstand heeft afgelegd, is dit seizoen in het Wagener stadion te vinden.

Egon Jesse

De tegenvallende resultaten worden behaald met dezelfde succesvolle ploeg van het seizoen hiervoor. Maar zes wedstrijden voor het einde van de competitie besluit het bestuur toch nog tot een noodgreep door Egon Jesse uit zijn functie te ontheffen.

SCHOK ZONDER EFFECT

AMSTERDAM — Na zestien wedstrijden, waarin zijn ploeg tien punten had verzameld, werd Egon Jesse door het Pinoké-bestuur de wacht aangezegd. De Steekneuzen bungelden immers onderaan de ranglijst en onder het motto 'Wat moet je anders?' werden bestuurslid Jansen Ottevanger en trainer Pieter Offerman aangesteld als crisismanagers. Na negentien wedstrijden staat Pinoké nog steeds onderaan, met tien punten.

In navolging van de duels tegen Den Bosch (1-2) en HDM (1-2) bleef Pinoké in de derby tegen Hurley (3-3) opnieuw met lege handen, maar anders dan in de ontmoetingen met Den Bosch en HDM was de nummer twaalf van de Rabobank Competitie in het Amsterdamse Bos redelijk kansloos. Waarschijnlijk de ploeg die zich kan gaan opmaken voor een vrije val naar de overgangsklasse. 'We hebben nog een theoretisch kansje, maar dan moeten we er uiteindelijk wonderen gebeuren,' bleef ook Ottevanger realistisch.

Ferko Spits treurt na de onderrechte nederlaag tegen HDM.

Het beoogde shock effect blijft helaas uit. Pinoké degradeerde op doelsaldo in de laatste thuiswedstrijd in het Wagenerstadion. 2-1 winst tegen SCHC was net niet genoeg. De pers voorspelde een uittocht en een neerwaardse spiraal. Hockey Magazine bericht op 26 maart 1998:

Bloedarmoede na degradatie

PINOKE VREEST UITTOCHT VAN SPELERS

door STEVEN KOOIJMAN

AMSTERDAM — Het was een onverwachte gelegenheid om aan een afgang, degradatie naar de overgangsklasse, te ontkomen. Maar het zat Pinoké in de kraker tegen SCHC welgeteld 43 minuten mee. De Steekneuzen, die met twee doelpunten verschil moesten winnen om zich veilig te spelen, stonden met 2-0 voor en waren hard op weg zich nèt te handhaven. Een hartschietelijke zoektocht naar nog een treffer werd de thuisclub echter fataal, toen Stichtse-middenvelder Jan-Jorn van 't Land in de 43-ste minuut een dreamcounter doeltreffend afrondde.

Jug Hovius, de linksachter van Pinoké, zit het even niet meer zitten nadat de degradatie een feit is geworden (Jan Jeroen van Bergen).

De eindstand onderin was:

10. SCHC	22	16	(40-53)
11. Pinoké	22	16	(42-56)
12. Tilburg	22	13	(41-77)

Dames I handhaafde zich wel met een verdienstelijke 9e plaats.

International Danny Bree koos eieren voor zijn geld, wat gezien zijn ambities begrijpelijk was. Maar spelers zoals Joppe Hovius en Kees Jan Bordes bleven Pinoké trouw.

'Ik kan nergens spijt van hebben. We zijn dit jaar in een neerwaardse spiraal gekomen. Het was zo'n shitseizoen. Ik wil dit nooit meer meemaken. Ik wil naar een club die landskampioen kan worden. Als ik toch drie keer in de week moet trainen, dan moet het maar goed.'

Pinoké-aanvoerder Danny Bree in Het Parool.

In het seizoen 98-99 werden de heren van Pinoké in de overgangsklasse B tweede achter MEP. Coach Marc Beerendonk wist zijn successen met Heren 2 (3 landskampioenschappen (zie bladzijde 234) helaas niet voort te zetten met heren 1.

Dames 1 handhaafde zich in de hoofdklasse met wederom een negende plaats.

In het seizoen 1999-2000 slaagde heren 1 er in om onder leiding van coach Frits Sträter weer te promoveren. Met een straatlengte voorsprong (13 punten) op Hattem, werd Pinoké kampioen in de overgangsklasse B. Rotterdam promoveerde mee. In het onderlinge duel met Hattem, op 14 april 2000, werd de titel binnen gehaald. Promotie was een feit.

SPORT

Pinoké blijft zenuwen de baas in kampioensduel

De titel van kampioen in de overgangsklasse B werd zaterdagavond in Rotterdam vastgesteld. Pinoké won met 3-1 van Hattem in het onderlinge duel. De Rotterdamse ploeg had al eerder de titel gewonnen, maar deze keer was het de eerste keer dat de ploeg de titel verloor. De ploeg was al eerder kampioen, maar deze keer was het de eerste keer dat de ploeg de titel verloor.

55. – 1994, het begin van de trilogie van Heren II.

Pinoké wint op techniek

Tweewij in het clubhuis van AMHC druk overigend werd welk datmoment richt had op de landstitel en waarom, begon op veld 1 de finale bij de mannen om de Buzelaar-beker. Zowel Pinoké als Push hadden de doels tegen Upward en Groningse Studie gewonnen, maar het doelsaldo van de Amsterdammers was een punt beter. Het was dan ook logisch dat de Hoofddorpen tot een leerspel, ook om hun gebrek aan technisch vermogen te compenseren. Deze vooraf bepaalde strategie werd tot twee keer toe zijn vruchten af, 2-0. Na het tweede doelpunt van Push werd de afsluit door een spelers van Pinoké bevestigd, omdat een door hem toegekende vrije slag op zeker tien meter van de plek des onheils werd genomen. De poging om de schiedrechter over te halen het punt af te keuren had echter nul komma nul effect. Onder aanvoering van eenmalig international Erik-Jan

Heren II van Pinoké.

Hinnen bleef Pinoké niettemin jagen op de aansluitingsstreffer, die er ook kwam. Toen die 2-1 er centraal in zat, was ik dat we er nog wel een of twee bij zouden prikken, aldus spelverdeler Hinnen na afloop van het intensieve duel, dat eindigde in 2-2. De voor Pinoké zo belangrijke gelijkmaker werd ruim tien minuten voor tijd uit een strafschop gemaakt door Hinnen. De met spin gepushte bal sloeg vroelhard in de kruising en bleef daar in het net hangen. Een beauty. En zo kwam de landstitel terecht bij de kampioen uit het sterkste district. Pinoké had in West al afgekeurd met de reserves van Amsterdam, Bloemendaal, HGC, HDM en KZ, voordat daar in de finalerondes nog Upward, Groningse Studie en Push bij kwamen. ▶

Reserve-landtitels weer naar Pinoké en Kampong

Zowel de dames van Kampong 2 als de heren van Pinoké 2 hebben hun reserve-landtitel met glans gewonnen. Pinoké begon de titelstrijd aansluitend met een 1-1 gelijkspel tegen Nijmegen 3, maar via twee goals op Groeninge (3-0) en Oranje Zwart 2 (4-1) kwam de lokale uitverdiende toch in de juiste handen.

Kampong kende in reserve-hoofdklasse West meer problemen dan tijdens de duels om de landtitels. De Utrechtse reserves bleken op de laatste speeldag van de reguliere competitie genoege te moeten nemen met een tweede plaats achter het tweede team van Amsterdam, maar door de koploper onverwacht een punt liet liggen tegen Bloemendaal (0-0), leverde een 5-1 zege op Victoria 2 het niet meer verwachte ticket voor de eindstrijd op. Daar werden Upward (0-0), Groningse (4-1) en Oranje Zwart (3-0) met speels gemak van de mat gevoegd.

Pinoké 2, reserve-landkampioen 94/95: Staand (v.l.): R. Van Beijnum (directeur, sponsor SMT), J. van Beijnum (adviseur SMT), Huis Ten Bosch, Sander Veldhuizen, Hans Kok, Bouke van Lieringen, Jack Schalken, Jeroen Ottevanger, Fulco van Kooijen, Michiel Berthoud, Diederik de Goederen, Michiel Beerendonk (trainer/coach). Zittend: Kai Shui, Sander Rademaker, Jacco Beentjes, Hans Reuver, Michiel Rademaker, Frank Bakker, Sander Kles, Tim Huijzenboom.

De ploeg van 1996.

Staan v.l.n.r. Rob van Bijnum, Frank Bakker (met kraag vanwege een auto ongeluk), Sam Peter van Hoorn, Pieter Boogaard, Sander Kies, Mark Rademaker, Marc van der Plas, Onno Bierman, Jeroen Ottevanger en trainer/coach Marc Beerendonk. Middelste rij v.l.n.r.: Mathieu Bethoud, Daniel Blocq, Kai Joustra, Sander van Raalte, Job Kummer, Jacky Schalken en Diederik de Goederen. Voorste rij v.l.n.r.: Govert van Doesburg, Jacco Beentjes, Matthijs Kees, Dirk Numan en Hans Reuver.

TRILOGIE VOOR PINOKÉ

AMSTERDAM — Pinoké heren 2 is als eerste ploeg in de hockeygeschiedenis voor de derde maal op rij landkampioen der reservateams geworden. De Amsterdammers tweede kroon, die al een zware competitie in de reserve-hoofdklasse West achter de rug had, deed dat door op zondag 19 mei Eke 2 met 6-1 en Groeninge 2 met 3-1 te verslaan. Een remise (1-1) tegen Push 2 was daarna genoeg voor de titel.

Op de foto staan (v.l.) Rob van Beijnum (directeur, sponsor SMT), Frank Bakker, Sam Peter van de Hoorn, Pieter Boogaard, Sander Kies, Marc Rademaker, Marc van der Plas, Onno Bierman, Jeroen Ottevanger en Marc Beerendonk (trainer/coach). Mathieu Berthoud, Daniel Blocq, Kai Shui, Govert van Doesburg, Sander van Raalte, Jacco Beentjes, Job Kummer, Jacky Schalken, Matthijs Kees, Diederik de Goederen, Dirk Numan en Hans Reuver zitten of liggen (v.l.).

De kampioensploeg krijgt badjassen met de kampioensboodschap uitgereikt.

**KAMPIOEN
OVERGANGSKLAS
1999 - 2000**

Effe belle met...

FERKO SPITS

Deze maandag bellen we de speler van de kersverse kampioen Pinoké, die nog even aan het 'uitbrakken' is.

Was je nog bang voor herhaling van het scenario van vorig jaar, waarbij jullie in de slotfase van de competitie de promotie verspeelden aan MEP?

-Nee, want dit jaar was het zo overduidelijk; we stonden negen punten en 25 doelpunten voor op Hattem. Ik vind het overigens wel knap dat we het juist deze zondag thuis hebben afgemaakt. Alles was al geregeld. Een barretje buiten, een feestje. Alleen was op een gegeven moment het bier op. Heel gênant. Stond ik een beetje mijn kampioensfeest bij de burens te vieren, want bij Amsterdam hadden ze wel genoeg bier.'

Op de foto staand v.l.n.r.: steun en toeverlaat Pieter Offerman, met de vinger omhoog Jan Stappenbelt, onder hem Bart Holla, Ferko Spits, Maarten Hoedemaker, Vincent de Braak, Jesse Mahieu, coach Frits Sträter, Michiel Franken, daarachter manager Frank Grimbrère, Piet Hein Goosen, Daan Goote en Stijn Rohof. Op het middenniveau v.l.n.r.: Murk Spits, Frank Nowee en Jan Willem Roest. Daarvoor v.l.n.r.: Stijn Bult met champagnefles, aanvoerder Kees Jan Bordes, Jan Job van Dijk, Sies Joosten, Jeroen Koops en Chris Knijf.

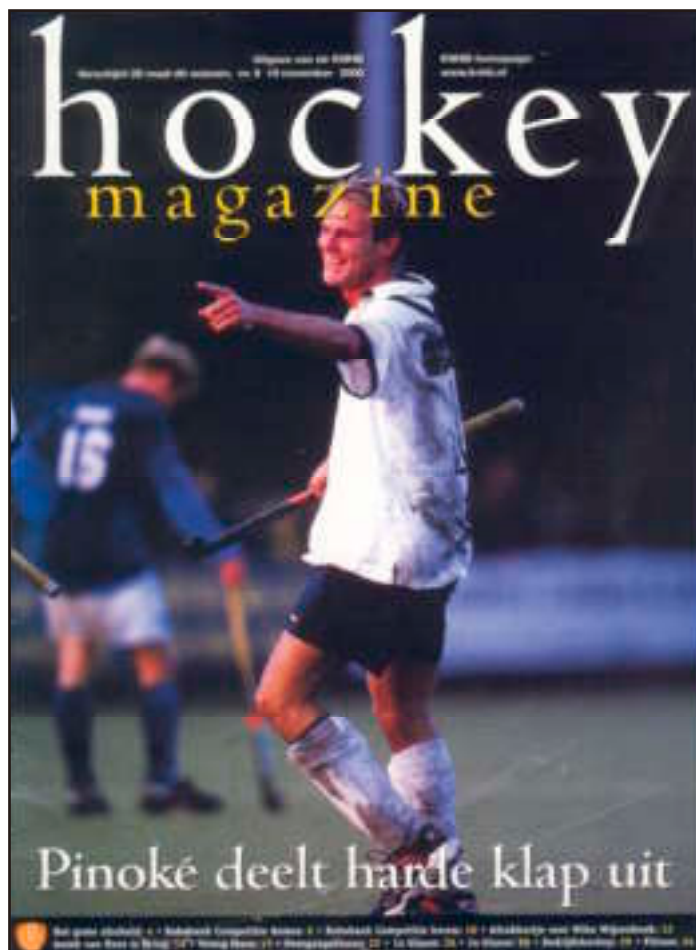
De emoties liepen hoog op.

56. - 1995 Veteranen A landskampioen.

Na een zinderende laatste wedstrijd tegen Arnhem werden de heren veteranen van Pinoké in 1995 landskampioen. Na achter te hebben gestaan werd op het heilige gras van het Wagener stadion gewonnen met 5-2 waardoor het doelsaldo net voordelig genoeg was. Staand v.l.n.r.: Onno Valk, Mark Reijnders, Frank van den Berg, Ewoud Goudswaard, Hessel Groendijk, Diederik Klop en Robert Nolen, Zittend v.l.n.r.: Thijs Clement, Esso Noordhoff, Nol Phijffer, Eric van Heeswijk, Joost Wiggelendam, Hans Kok en Taco Jurrema.

De rentree in de Rabobank hoofdklasse levert in het seizoen 2000-2001 een zeer verdienstelijke zevende plaats op. Bovenaan in het rechter rijtje. 25 punten uit 22 wedstrijden en doeltijfers van 40 voor en 51 tegen. Met name de 2-1 winst thuis tegen Amsterdam, de 0-2 winst uit bij Bloemendaal en de 0-4 winst uit bij Kampong verbaasde vriend en vijand. Hockey Magazine kopte na de afstraffing met: "Pinoké deelt harde klap uit."

Helaas nam coach Frits Sträter afscheid. Zijn opvolger werd Gerold Hoebe die de goede chemie van de club met zuiderlingen bevestigde. Onder Hoebe sloeg Pinoké in 2001/2002 wederom een goed figuur in een hoofdklasse

waar betaling van spelers inmiddels zijn intrede had gedaan. Hoebe vertaalde dat in een doelstelling om amateur kampioen van Nederland te gaan worden. Van Amsterdam kwamen Frank Rutgers en Benjamin van Kessel. Verder kwamen Maarten Burgers en Roderick Verkleij. De gebroeders Spits gingen in het tweede spelen. Pinoké won thuis wederom van Amsterdam met 3-2. Verder waren de resultaten redelijk conform verwachting in dit tweede hoofdklasse seizoen. Pinoké werd 8e met 24 punten.

57. – 1996 Dames III kampioen.

Staand v.l.n.r.: Sabine Choffat, Annemarie Ruys, Elsbeth Janmaat, Henriëtte van Oosterzee, Wouter van den Berg (trainer/coach), Marjolijn Voslamber, Patty Beentjes, Jessica van Tijn, Judith Kuenen en Christja Biels.

Zittend v.l.n.r.: Margit van Lotringen, Judith van Tijn, Helène Hoozeboom, Pauline Jansen en Louise Rösingh.

58. - 1997 Heren II (uit op HGC).

Staand v.l.n.r.: Job Kummer, Jeroen Ottenvanger, Gijsbrecht Vijn, Jeroen Koops, Govert van Doesburg, Diedrik de Goederen en coach Marc Beerendonk.

Gehurkt v.l.n.r.: Olivier de Bruin, Dennis de Jong, Freek van de Braak, Coen Frank, Matthijs Kees, Sies Joosten, Sam Peter van Hoorn en Daniël Blocq.

Het seizoen 2003-2004 begint veelbelovend met een trainingskamp in Barcelona. Daarover spreekt onderstaande foto boekdelen.

Staand v.l.n.r.: Roderick Verkleij, Benjamin van Kessel, Wilbert Hartman, Robert Justus, Sies Joosten, Olmer Meijer, Jeroen Koops, Rob Smelt, Mathijs van Weerd, Danny Bree, Bart Holla, Cees Jan Bordes, Paul Robbert Lankhout, Peter Jonker en Gerold Hoebe. Geknield v.l.n.r.: Diederik Evers, Daan Meurer, Stijn Rohof, Martijn Morsink, Christiaan Visser, Thomas Royé en Daan Smelt.

Kort daarop wordt een volwaardige shirtsponsor binnen gehaald. Digitenne zal minstens een jaar op het shirt van dames 1 en heren 1 prijken.

Pinoké haalt dit seizoen ongekend veel positieve publiciteit en het unieke karakter van onze club wordt veelvuldig in de pers beschreven.

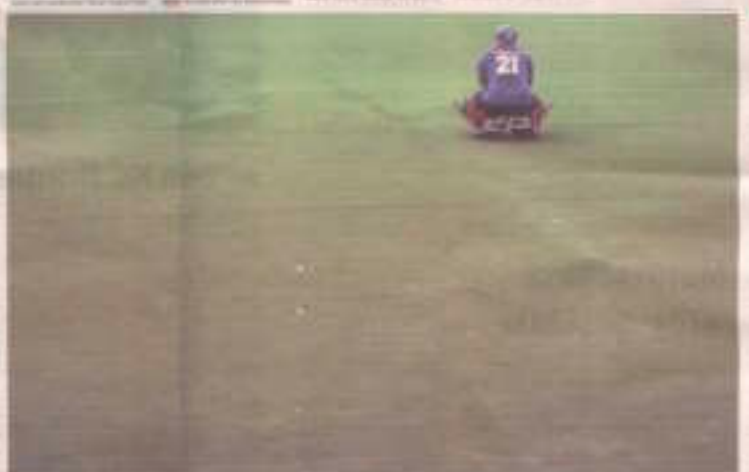
Reuzendoder met een duidelijk plan

Pinoké - Bloemendaal 5-2

ROBERT JAN FRIELE

"We wisten niet wat we moesten zeggen," aldus Bart Holla, keeper van Pinoké. "Mochten we lachen? En wat moest er gebeuren?" Zo was de stemming in de kleedkamer van de Amsterdamers, toen na 35 minuten een 4-0 voorsprong op het bord stond tegen kampioenscandidaat Bloemendaal. Wat moet je dan als 'kleine club', de 'put dichtgieten'? Gewoon doorkhockeyen? Coach Gerold Hoebe was duidelijk: blijven hockeyen. En tien minuten na de rust viel notabene ook nog de 5-0, waarop Bloemendaal het voor gezien hield in het Amsterdamse Bos. Alleen Teun de Noorder het nog wat briljante acties zien, die twee doelgaten toegevoegd hadden. Daarmee ontloopt Pinoké zich dit seizoen als 'reuzendoder'. Vorige week hadden ze ook al gewonnen bij HGC. De ploeg staat nu vijfde, op twee punten afstand van Bloemendaal. En dat ondanks een voortdurende waarin

Pinoké niet één wedstrijd speelt, de waart de volledige basis present was. "Wij hebben veel werkende mensen die ook andere bezigheden hebben," verklaart Holla. Bij Pinoké moeten de hockeyers driehonderd euro contributie betalen, waar bij Bloemendaal het geld juist de andere kant op stroomt, naar de spelers. "Ach ja, we moeten goed in de buidel tassen, maar daarvoor is het bij ons elke week weer feest." De keeper wil de goede serie van Pinoké relativeren. "We moeten niet denken dat we ineens weer goed kunnen hockeyen. Het is gewoon elke week linksom of rechtsom. En gelukkig staan we nog steeds in het toernooi." Bij Amsterdam werd topspeler David Mathews (interlandverplichtingen) niet gestut. Van de tien strafschotten ging er niet een raak en de ploeg verloor uit met 2-0 aan Oranje Zwart. Hurley speelde gelijk tegen EMHC: 2-2.

Studenten in Amsterdamse Bos serieus geworden.

Hockeyclub Pinoké rommelt niet langer maar wat aan.

Pinoké is dé verrassing in de hockeyhoofdklasse. Gisteren liet de studentenclub "grote broer" Amsterdam ontsnappen: 5-3. „Het licht gaat niet meer om drie uur uit.“

Door NRC redacteur Mark Hoogstad. Amstelveen 29 maart 2004. Zijn contributie moet hij nog betalen. Want ja, het kan nog anno 2004: hockey op amateurbasis. Natuurlijk doet ook Pinoké vandaag de dag „wat in de sfeer van randvoorwaarden, zoals huisvesting en zo“. Maar: „Wij hebben betalende spelers, geen betaalde“ zegt aanvoerder Benjamin van Kessel met gepaste trots.

Het is een open deur, maar bij de achtste club van Nederland (1.643 leden) staat het plezier nog altijd voorop, zoveel wil de aanvaller maar zeggen. „Ik ben nog van de oude stempel. Hockey doe je voor je lol, niet voor een paar rotcenten. En geloof mij nou: van een paar euro meer of minder gaat niemand beter presteren.“

Om die woorden te onderstrepen hoeft Van Kessel maar naar de stand op de ranglijst te wijzen. Zeven duels voor het einde van de reguliere competitie bezet Pinoké de vijfde plaats en heeft slechts vier punten minder dan Bloemendaal. Met andere woorden: Pinoké heeft de play-offs binnen handbereik. Gisteren had de studentenvereniging, die zich afficheert als „de gezelligste club van het

Amsterdamse Bos“, een belangrijke stap op weg naar de nacompetitie kunnen zetten. Landskampioen en buurman Amsterdam bleek in het Wagener-stadion evenwel niet bereid het kleine broertje bij de hand te nemen: 5-3.

Die nederlaag hadden de Steekneuzen-Pinoké's bijnaam-grotendeels aan zichzelf te wijten, besepte trainer-coach Gerold Hoebe. Een geniale oprisping van goaltjesdief Marten Eikelboom, twintig seconden na Pinoké's aansluitingstreffer (3-2), bleek een klap, die de bezoekende ploeg niet meer te boven kwam. „We hebben een enorme stap gemaakt, maar we zijn het nog net niet“, wist Van Kessel.

Van Kessel is een begaafd hockeyer, die vier jaar geleden Amsterdam verruilde voor buurman Pinoké. „Omdat ik bij Amsterdam amper aan spelen toe kwam.“ Inmiddels is de 28-jarige rechtenstudent („Geloof het of niet: ik ben bijna klaar!) het creatieve brein van de ploeg, die tot dusver de aangename verrassing is van de hoofdklasse.

Maar Pinoké heeft dan ook een uitgebalanceerde selectie, met zowel jeugdig talent afkomstig uit de eigen opleiding als routine in de personen van Van Kessel, spelverdeler Joppe Hovius, doelman (én kroegbaas) Bart Holla en middenvelder Danny Bree. Bovendien beschikt de ploeg met Jeroen Koops, zoon van Mister Pinoké Max Koops, over een laatste man met een

krachtige lange-pass en een dito strafcorner.

Dat laatste geldt ook voor Amsterdam-topschutter David Mathews. Gisteren nam de wat log ogende Engelsman vier van de vijf treffers voor zijn rekening. Wellicht dat de afzwaaiende trainer-coach Jim Irvine binnenkort eens een videocompilatie van Mathews doelpunten naar de Britse bondscoach Jason Lee kan sturen. Irvine: „David scoort als het moet met zijn ogen dicht, dus wat die Engelsen bezielt om hem niet te selecteren? You tell me.“

Zoals Mathews twee jaar geleden uit eigen beweging aanklopte bij Amsterdam, zo meldde Christian Cavallet zich afgelopen zomer bij Pinoké. Met open armen werd de bij Den Bosch uitgekeken aanvoerder van Zwitserland ontvangen. Van Kessel: „Dat zegt wel wat over de slag die we gemaakt hebben. Die jongen heeft internationale ervaring én ambitie. Die komt echt niet naar een club, alleen omdat de sfeer zo goed is.“ Pinoké heeft dan ook een keuze gemaakt. „Met alle respect voor hetgeen ze hiervoor hebben gedaan, maar Pinoké deed maar wat“, weet Hoebe. „Als het maar leuk en gezellig was. Er zat weinig beleid en nauwelijks een gedachte achter. Twee jaar terug hebben we tegen elkaar gezegd: of we blijven lekker wat aanrommelen of we kiezen echt voor de hoofdklasse.“ Want ook dat was Pinoké: een

club waar het licht na een training pas diep in de nacht werd gedoofd. Hoeben, lachend: „Op vrijdagavond drinken we nog altijd een gezellige pot bier, maar neem van mij aan dat ik het licht uit doe en dat is niet om drie uur 's nachts. Mede daarom zijn zowel de hockey- als de studieresultaten hier verbeterd.”

Ook buiten het veld is de revolutie zichtbaar. Zo heeft Pinoké inmiddels een hoofdsponsor (Digitenne) en gaan de spelers gekleed in een keu-

rige trainingsoutfit. Van Kessel: „Drie jaar geleden hadden we ook een hoofdsponsor, maar die kwam z'n verplichtingen niet na en dus stonden we met lege handen. Niemand klaagde, want dat paste wel bij het studentikoze sfeertje.” Die tijd is voorbij. Werd Pinoké door de concurrentie nog niet zo lang geleden smalend Pinokkio genoemd, tegenwoordig houden ook de topclubs rekening met het taaie en grillige gezelschap in het blauw-wit. „Van onderschatting is allang geen

sprake meer” weet Hoeben. „Zelfs Amsterdam kwam vandaag met witte bekkies het veld op.” Hoeben wil zichzelf na de voortvarende eerste seizoenshelft dan ook niet langer verschuilen. „Wij hebben vandaag weliswaar verloren, maar wij gaan voor de play-offs” zegt de 42-jarige trainer-coach, bezig aan zijn derde seizoen, op strijdvaardige toon. Wie dat tot voor kort had durven beweren, was in Pinoké's karakteristieke clubhuis hardop uitgelachen.

In het seizoen 2004-2005 werden 29 punten gehaald. Hetgeen een 7e plaats opleverde. De 5-2 winst thuis tegen Bloemendaal, uitwinst bij Hurley (1-3) en HGC (0-1) zijn resultaten die nog niet vaak geboekt waren. Strafcornerkanon Jeroen Koops heeft 15 keer gescoord. Mathijs van Weerd maakte 11 veldgoals. Danny Bree scoorde 6 keer. Daan Meurer scoorde ook 6 keer (uit strafcorners). Maar er is ook publiek dat tegenwoordig speciaal komt voor de beauties van Van Kessel. Benjamin scoorde dit seizoen 7 goals. Daar waren grote schoonheden bij.

Tijdens de uitwedstrijd op EMHC ziet u op onderstaande foto v.l.n.r. op de stoel assistent Peter Jonker, Kees Jan Bordes, Gerold Hoeben, manager Rob Smelt en een ons onbekende fluitist.

59. – 2000 Dames Veteranen A 2e van Nederland.

De veterinnen van Pinoké hadden het jarenlang aan de stok met de dames van Hurley. Maar de nationale titel werd helaas nooit gehaald. Vice meester is echter ook best iets om trots op te zijn. Op de foto staat v.l.n.r.: Rob Smelt, Michiel Hazen, Ingrid Breedveld, Alexandra Wijs, Fransje Bijnen, Hanneke Smelt, ?, Carlijn Steinweg, Tanja Bos, Helma van Daalen en keepster Willemijn Straal. Geknielt v.l.n.r.: Agnes Otten, Macky Pierik, Marianne Tulp, Tom Smelt, Annemarie Icke, Jacinta Smelt en Hanneke Bloemendal.

In het seizoen 2004-2005 wordt Nobert Nederlof de opvolger van Gerold Hoeben die naar de dames van Oranje Zwart gaat. Joppe Hovius stopt vanwege de zware belasting van coschappen. Op het moment dat de deadline

voor dit boek sloot (februari 2005) was er nog niks te zeggen over hoe het seizoen zou gaan aflopen. Maar het zal zeker spannend gaan worden. Dankzij de play offs is Pinoké momenteel absoluut nog nergens zeker van. Nog net in 2004 deed zich wel een unicum voor. Er werden twee Pinokéspelers uitgenodigd voor de Nederlands elftal selectie. Jeroen Koops en Benjamin van Kessel worden door Roelant Oltmans meegenomen naar China voor een oefenstage. Jeroen was kort daarvoor ook al geselecteerd voor het Nederlands zaalhockeyteam.

Op de zwart wit foto uit 1989 gaf Jeroen reeds een reactie op het feit dat hij geselecteerd zou worden. Zie ook de Tijdsbalk in hoofdstuk 13 op bladzijde 343.

Danny Bree kwam de eer toe om in de kop van de officiële website van de Rabobank hoofdklasse te worden afgebeeld. De wedstrijd komt wel vreemd over. Danny speelt tegen de dames van Den Bosch.

We sluiten af met de teamfoto van het seizoen 2004-2005. Maar dit keer eens niet de obligate foto in trainingspak. Helaas was de selectie niet compleet maar de casual look is wel representatief voor de ontspannen sfeer in de selectie.

135 willekeurige kanjers uit 75 jaar topteams.

